

HÁROM HOLD FÖLD

a korszerű tanárképzés szolgálatában

A Vágóhíd előtt, az Alsóvárosi feketeföldek 187. szám alatt a kapubejárati fölött szerény felírás adja tudtul, hogy a Szegedi Pedagógiai Főiskola mezőgazdasági tanszéke rendezkedett itt be a mintegy háromholdnyi területen. Korábban a régi tanárképző gyakorló iskolájáé volt ez a terület, majd a Pedagógiai Főiskola örökebe ment át. Igazi hasznosítása azonban csak most kezdődött meg: egy egész tanszék rendezkedik be rajta és szinte a semmiből emeltek rá komoly épületeket.

Társadalmi összefogás

Pálfi György tanszékvezető adjunktus, agrármérnök fogad bennünket, s kalauzol végig a kis birodalomban, amely alapot ad a főiskoláról kikerülő általános iskolai tanároknak ahhoz, hogy a mezőgazdasági ismereteket a legújabb tudományos eredmények alapján sajátíttassák el tanulóikkal a községi és tanyai iskolákban. Rendkívül nagy társadalmi összefogás eredményezte ennek a kis gazdaságnak létrejöttét, amely most kezd alakulni, most kezd a célnak megfelelő formát ölteni. A telken levő régi épületeit átalakították, s itt rendezik be azt a laboratóriumot, ahol majd talaj- és tejgazdaságtani, valamint a növénytani kutatómunka folyik. A belső berendezésre 200 ezer forintot fordítottak. Ez — más felszerelésekkel is — kertészeti és műhelytani gyakorlatokkal, tantermi elfoglaltsággal egyidőben 40 hallgatónak nyújt lehetőséget gyakorlati tevékenységre.

Több mint háromszázezer forint

Négyezerkétszáz társadalmi munkaóránál a Liliom utcában egy egyséletes házát bontották le a főiskola hallgatói, hogy a lebontott épület anyagából új épület szülessen a mezőgazdasági tanszék gazdasági telepén. Szakemberek vezetésével maguk a hallgatók építették fel a gazdaságban új tantermeiket. S ebben a munkában jelentős segítséget vállaltak az Ifjú Gárda Ifjúsági Város kőműves-tanulói is. Nagy Gy. Rózsa főiskolai hallgató például burkolatköveztést végzett nagy szakértelemmel, míg mások az új épület tetőszerkezetén dolgoztak, éppen látogatásunkkor. Kálmán P. Imre nyugdíjas kőműves irányításával a harmadéves

A főiskolai hallgatók munkájához a gyümölcsosztályozás is hozzátartozik. A friss gyümölcsök holnap már piacra kerülnek

hallgatók közül Korom József, Székely Imre, Téring Teréz és Tóth Margit a tétőzetet cserepezte, míg mások a készülő üvegházakban foglalatokodtak, vagy a gazdaság száz gyümölcsfájának termését takarították be, illetve osztályozták piaci értékesítésre.

Nagy és szép munka folyik itt minden talpalatnyi területen, s igazán megérné, hogy több anyagi ráfordítást kapna ez a nagyon fontos tanszék, amely a fajtakísérleti munkától a műhelygyakorlatig, valamint a mezőgazdaságban használatos kisebb szerszámok elkészítésére nyújt lehetőséget a hallgatóknak. Háromszázezer forintnál is több a társadalmi munka értéke, amely majd a különféle épületek és felszerelések formájában realizálódik.

Kapcsolat az Új Élettel

Szabó Lászlóné tanársegéd tájékoztatott bennünket arról, hogy a gazdaságban majd komoly szőlőkultúrát is meghonosítanak kísérleti célokra. Tizenhatfajta szőlőt telepítenek, valamint fa- és csemeteiskolát is létesítenek. Újságolta, hogy Hattyastelep határában, a volt apácaföldek mellett, egy hatholdas területet kapnak majd az ősz folyamán, hogy ott is berendezkedhessen a mezőgazdasági tanszék az oktató-nevelőmunkára. A közeli Új Élet Termelőszövetkezettel tartanak szoros kapcsolatot. Ez az együttműködés lehetőséget ad arra, hogy a hallgatók a nagyüzemi gazdálkodás gyakorlati részével a termelőszövetkezetben közvetlenül ismerkedhessenek meg, többek között az istállókultúrával, a kertészettel, a szerfás építkezéssel, a gépi berendezés használatával. Az elemi munkafoglalkozástól a dísznövénytermesztésig, a méhésztől a fajtagyűjtőmunkáig, a galamb- és baromfiitenyésztéstől a szőlő- és fásiskolák kultúráig mindent elsajátíthatnak a hallgatók. Reggel 7 órától délután 2—3 óráig folyik itt majd rendszeres elméleti, gyakorlati munka, laboratóriumi kutatás.

A rossz idő sem akadály

Az új épületek létrejöttével az őszi és téli időszak-

ban sem gátolja a tanítás menetét a kedvezőtlen időjárás, hiszen a fűthető és korszerűen berendezett helyiségek lehetőséget nyújtanak a zavartalan oktatómunkához. S mindössze három nappal e tanszék oktatómunkáját, Pálfi György, Szabó Lászlóné és Nemes Csaba tanársegéd, ugyan-csak agrármérnök. Hármuk mellé azonban nagyon szükséges lenne egy új agrármérnök munkájára, aki a napi 8 órában kimondottan csak a gyakorlati oktatást irányítaná. Ez a gyarapodás lényegesen előbbre vinné a tanszék munkáját, s minden szakágnak megvolna az irányító tanára, oktatója.

A Pedagógiai Főiskola mezőgazdasági tanszéke fontos missziót tölt be a gyakorlati életre nevelésben.

B. F.

A német nép két útja

Igényes kiállítás a Szegedi Ruhagyárban

A Szegedi Ruhagyár kultúrtermében az üzem párt-szervezete és szakszervezete bizottsága közös kiállítást rendezett, amely »A német nép két útja« címmel 26 tablón mutatja be a látogatóknak a német kérdés történetét, s a két Németország: a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság fejlődésének ellentétes irányát.

A kiállítás Babinszki László és dr. Kossa János irányításával, az üzem fiataljaiból álló kis kollektíva készítette el lekes és eredményes munkával. Munkaidejükön túl, társadalmi munkaként dolgoztak fáradságtalanul a kiállítás sikere érdekében. Az anyagot, képes és írásos dokumentumokat a városi pártbizottság, a Hazafias Népfront városi bizottsága, a Nőtanács és a Városi Levéltár együttes támogatásával gyűjtötték össze.

A kiállítás első része Hitler fasiszmusának rémtetteit, a II. világháború szörnyűségeit mutatja be, s a náciizmus egyenes jogutódjaként jellemzi a Német Szövetségi Köztársaság militarista, revansista politikáját, a fegyverkezési hajszát. A tablók képei és írásai leleplezik azokat a személyeket, akik most ezt a politikát irányítják. A Bundeswehr tábornokait, akik Hitler tábornokai voltak, s Adenauer tanácsadói, akik ugyanezt a pozíciót töltötték be a Führer mellett is annakidején.

A háborúra spekuláló bonni köztársaság leleplezése mellett világos, derűs színekkel átszőtt tablók jellemzik a másik utat: az NDK-ban élő, s a szocializmus építésének útján járó németek út-

ját. Bemutatja a kiállítás azt a hatalmas fejlődést, amelyet fennállásának eltelt tizenkét esztendejében elért a Német Demokratikus Köztársaság.

A kiállítást nagy érdeklődéssel szemlélték a megnyitón az üzem dolgozói, s elnyerte az a meghívott vendégek, köztük Köhn Hermann, az NDK budapesti nagykövetsége kultúrattaséjának tetszését is.

Újra együtt, 17 év után

Megható találkozás színehe volt kedden reggel a szovjet főváros leningrádi pályaudvara. Szovjetunióbeli körútja után visszatért Moszkvába Szabó Lajos és felesége, Klein János és fia, Árpád. A pályaudvaron ott várta őket az a négy szovjet repülő, akiknek életét ők mentették meg 1944—1945-ben.

A régi ismerősök csaknem 17 év elmúltával, könnyes szemmel ölelkeztek össze. Azután együtt töltötték az egész napot.

Délután A. Golovanov, a légierők fő marsallja fogadta a magyar vendégeket a szovjet hadviseltek bizottságának székházában. A szívélyes, baráti beszélgetés után a bizottság találkozót rendezett. Ezen megjelent A. Mareszjev, a Szovjetunió hőse, a hadviseltek bizottságának elnöke, valamint a Szovjet-Magyar Baráti Társaság elnökségének több tagja.

Golovanov marsall megnyitott beszédében üdvözölte a magyar hazafiakat és han-

Népfront-ünnepség Szeged felszabadulásának alkalmából

Szeged felszabadulásának tizennyolcadik évfordulója alkalmából ünnepséget rendez ma, szerdán este 6 órai kezdettel a Hazafias Népfront városi elnöksége a Vörösmartyu utca 7 szám alatti előadóteremben. Az ünnepségen Turai Géza, a városi elnökség tagja mond ünnepi beszédet, majd a Zeneművészeti Szakiskola növendékeiből és a Szegedi Nemzeti Színház tagjaiból alakult művészbrigád ad műsort.

goztatta, hogy a fasiszmus tumbolása idején végrehajtott hőstettük örök időkre az emberi önfeláldozás, a testvéri segítőkészség példája maradjon. A szovjet nép sohasem fogja elfelejteni hőstettüket — mondotta.

I. Kovalenko tartalékos őrnagy, a négy repülő egyike, megindult hangon emlékezett vissza, hogyan mentették meg őt és három társát Szabóék és Kleinék a fasiszta hóhérok karmaiból.

Kovalenko ezután részletesen ismertette a szökés, a menekülés történetét, majd megemlítette, hogy a Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége mind a négy magyar hazafit magas kitüntetésben részesítette.

Ezután Szabó Lajos emlékedett szólásra. Megköszönte a szovjet hadviseltek bizottságának a meghívást és támogatását a Magyar Partizán Szövetség üdvözlését.

Golovanov marsall zárószava után a szovjet repülők ajándékokkal kedveskedtek a megmentőiknek.

(MTI)

Finnországi találkozások

6. Akik a rokonságot ápolják

Varga Akos útinaplója

Tampere egyik fodrászútjában ülök. A csinos, fiatal fodrásznő (férfi ebben a szakmában alig található) szertartásszerűen és a higiénia szinte már túlzott betartása mellett megborotvál. Miközben előbb langyos, majd hidegvizes ruhát át masszírozza arcáról, kérdez valamit. Mivel csak finn nyelven beszél, nem értem egyetlen szavát sem. Megpróbálkozom a szesz, majd az alkoholszóval, jelezvén, hogy ezt kérem az arcomra. Ezt ő nem érti. (Lehet, hogy itt az alkoholfogyasztás még ilyen formában is tiltva van?) Belefáradva a magyarázkodásba felhúdom a vállam, jelezvén, hogy nem tudjuk megérteni egymást. Ezt a mozdulatot ő valamiféleképpen félreértve ollót ragad és mielőtt szólhatnék belevág a hajamba. Most már mindegy, gondolom és túróm hallgatagon a nyírást, a hajmosást, s a szarítást. Közben azon gondolkodom, mennyire veszélyeztet ez a félreértés így is vékony pénztárcámat. Ahogy néma daccal ülök keze alatt, megszólal. Kabátom hajtókáján levő magyar jelvényre mutat. Neki adom. De ő csak tovább mutogat rám és a jelvényre. Végre ki mondja a már számomra is érthető szót: »Unkari?« Persze, hogy magyar vagyok — bólintok lelkesen. Erre feldől az arca és még elszán-tabban fűsül. Amikor fizetésre kerül a sor, félve teszem kezébe a pénztárcámat, jelezvén, válassza ki, amennyit jár. Ő azonban nem fogad el egy márkát sem. Állandóan egyetlen szót ismételt, ami valószínűleg rokonságot jelent, mert e szóval illeti az egyenlőség-jelet is, amit a papírra írt suomi és unkari szavak közé tesz. Mit lehet ebben a

helyzetben tenni? Adok neki néhány budapesti képeslapot és nagy »kitos«-t (köszönöm) köszönve távoztam.

A magyarok ilyenforma megkülönböztetése nem egyedülálló. Ezt a magyarok iránti szeretetet érezzük, amikor az egyik kereskedő, megtudva nemzetiségünket, minden áruját 25 százalékkal olcsóbban adja, amikor egy finn család hazánk életéről érdeklődve meghív otthonába, vagy amikor az egyik szórakozóhely zenekara érkezésünkre az »Akácos út« dzsesszesített változatára zendít. Úgy érzem, hogy a finnek kis és társatlan európai nép lévén, jobban, mélyebben örzik és ápolják a nyelvhasználatával igazolt rokonságot.

Nem lehet meghatottság nélkül leírni találkozásainkat Lahti-i munkásaival, Tampere és Helsinki fiataljaival. Az ajtó fölött mindenütt az óltaluk ismert »Isten hozott« üdvözlés fogad. Egyik helyen dalainkat ismerik, másutt a csárdást kéri számon tőlünk. Mit mondjon az ember, amikor egy magyar és egy finn népdal között elénklik az »Aa« szóp, az a szép« kezdetű dal talán alig egy hang elterést mutató finn nyelvű változatát. Nincs olyan találkozó, ahol jóízű »jó estét« köszönéssel ne üdvözlőne bennünket a finn-magyar társaság helyi titkára, ahol valami kis kedvességgel ne hívják fel figyelmünket a történelmi múltba nyúló rokonságra. Kíváncsian vártam az alkalmat, hogy megismerkedhessek azokkal az emberekkel, akik e rokonság ápolásán és terjesztésén munkálkodnak. Csak társaimnak volt olyan szerencséje, hogy egy délelőtti találkoztunk az egyetem magyar nyelvoktatásán. Az elő-

adói termet megtöltö diákok — mint társaim elmondták — az ő szájukból hallottak először igazi magyar beszédet. Bár furcsa és nehézkes volt a még gyengén beszélő fiatalokkal való társalgás, mégis nekik ez a délelőtti hozta finnországi tartózkodásuk legmaradandóbb emléket.

Nekem a finn-magyar társaság központjába való látogatás alkalmát jutott. Helyszékvé Helsinki belvárosi negyedében a Merimiehenkatu nevű csendes utcácskában húzódik meg. Az első emelet egyik ajtajára kitett magyar nyelvű felirat jelzi, hogy jó helyen járunk. Három-négy tágas szobából álló bérlemben magyaros bútorok, magyar képeslapok, folyóiratok várják a vendégeket. Az összenyitható nagy előadóterem egyik sarkában dobozokban sorakoznak a magyar hanglemezek. A könyvszekrényben a legjobb magyar írók finn nyelvre fordított könyveit találhatjuk. Körös-körül képek, albumok mutatják be hazánk tájait. KEMI Jöveskule a társaság titkára fogadja újságírókból álló négytagú csoportunkat. Nem tud magyarul, csak szereti a magyarokat. A véletlen azonban találatot is hoz Papp Károly, a húsz éve Finnországban élő magyar artista szemében. Pár perc múlva feketekávé, sütemény kerül az asztalra és megindul a közvetlen meghitt beszélgetés. Nagyon kíváncsiak vagyunk, szinte záporoznak a kérdések. A kedves, jóvialis társulati titkár készségesen válaszol. Elmondja, hogy a finn-magyar társaságnak, amelynek elnöké tisztelt Mirjan Kousmann, a »Fehér rénszarvas« és a »Kolevala« filmekből nálunk is ismert filmszínész nő tölti be —

minden nagyvárosban több száz tagja van. Helsinkiben és a Tampereben, Turku-ban, Lahtiban, Kotkában működő szervezetek székházai rendszeresen tartanak magyar filmekből bemutatásokat, hazánkról szóló előadásokat, hanglemezeket. Idejár a Helsinkiben élő kevésszámú magyar is otthoni hírekért, újságokért. A társulat titkára elmondja, hogy talán a magyar zenének és a magyar sportnak van legtöbb barátja a finn fővárosban. Sűrűn keresik fel pedagógusok is a társaság székházát, hogy Magyarországról tartott előadásait, óráik szemléltetéséhez anyagot tudjanak szerezni.

Csoportunk egyik tagja megkérdezi, milyen kapcsolataik vannak a budapesti magyar-finn társasággal. KEMI Jöveskule felnevezett mosolyog kollegánk tájékoztatásánál. Azután elmondja, nem lehet kapcsolatuk, hiszen Magyarországon ilyen társulat nem működik, s talán amint hallja, csupán most alakul Miskolcon egy helyi csoport. Még záporoznak a kérdések, de a választ minduntalan megszakitja az ajtó és a telefoncsengés. Finnek és magyarok adják egymásnak a kilincset. Ma különösen nagy a forgalom. Vacsorajegyeket váltanak a Torni (Paprika) vendéglőben este 8 órákor rendezendő magyar-finn baráti este. Mivel az óramutató fél hat felé halad, s a társulati titkárnak nyilván még sok teendője lesz az est elékészítésében, elfojtjuk kíváncsiságunkat és elbúcsúzunk.

— Jöjjenek be legalább egy órára a Torniba — kísér ki a lépcsőházig újonnan megismert finn barátunk —, nem bánják meg. Magyarországon sok barátja ad ott találkozót egymásnak, a zenéről pedig Buda Pál cigányzenekara gondoskodik.

Miközben kezét rázunk, ismét csak a köszönő újonnan tanult szavát kell mondanunk, kitos.

Következik: SÉTA KÖZBEN.

Áramszünet

Az Áramszolgáltató Vállalat közli, hogy 1961. október 11-én 6-17 óráig Újszegeden a Rózsa Ferenc sugárút, Középfásor, Radnóti M. u. és Pillehtelep által határolt területen, 1961. október 11-12-én október 12-ig naponta 7-16 óráig a Füzess utca, Kírsfaludy utca, Borbás utca és Tisza pu. által határolt területen, valamint október 12-én 6-16 óráig Újszegeden a Középfásor, Védőút, Hala-dás Tsz és Pillehtelep által határolt területen

Áramszünet lesz

6900

Préselt kombájn alomszalma

minden mennyiségben kapható a makói, szegedi, szentesi és a hódmezővásárhelyi szálastelepeken készpénzfizetés ellenében. 324

Az ÉM. Veszprém megyei Állami Építőipari Vállalat felvételre keres kőműves szakmunkásokat, továbbá segédmunkásokat és kúbusokat. Utiköltséget felvétel esetén térítünk. Jelentkezni lehet a vállalat munkügyi osztályán, Veszprém, Rákóczi tér 10. sz. 324